

Oyun

– nihhat-sonmez · 14 Şubat 2011

Oyun... Anne memesinden erken kopan çocukların hissettiği yalnızlık gibi
İçimdeki bir uçurumdan düştün.
Aşağıya inip baktım parçalara
Paramparça anılara:
Bir alt dudak, bir tutam saç
Bir serçe parmak, bir çatık kaş
Bir parça meme ve bir ölü papatya buldum.
Bu yalnızlıktan bir süre sonra seni bıraktığım yere baktım, yaşıyordun.
Dudaklarını emdim, annemden kalan dipsiz yalnızlık nüksetti.
Bir serçe ile konuştuk, sonra saçlarımı okşadın,
Ben ağlarken sana yakalandım.
Ben ağlıyordum, serçe ağlıyordu;
Ben ağlıyordum, sen gözlerime bakıyordun;
Ben ağlıyordum, sen beni öpüyordun.
Sonra çırılçıplak serildik koynuna uçurumun,
Sonra güneş bizim için doğdu,
Sonrası adını aşk koyduğumuz bir oyundu.

Nihat Sönmez

05.04.2010:Üsküdar Temmuz 2010 Akatalpa 127. sayı